

IVN Gulp & Geul ontmoet “sterren” op oeroude zeebodem (zat. 23 juni 2007).

Het Vijlener Bos herbergt diverse (on)bekende geologische schatten welke uniek zijn voor Nederland. Het hele gebied (bijna 200 m. NAP) en wijde omgeving was ooit, vele miljoenen jaren geleden, de bodem van een (sub)tropische zee welke uiteindelijk geleidelijk omhoog kwam. Dit proces zorgde voor allerlei ontwikkelingen en vele miljoenen jaren krijgen alle tijd om de regio te vormen en zijn sporen na te laten.

Klokslag 13.00 uur staan er 7 belangstellenden gereed voor de tweede geologische excursie

van 2007 en enkele minuten later lopen we in het Mechelbeekdal (een gebied van Natuurmonumenten). Onderweg genieten we van de knotwilgen, de knotessen en de bijzonder forse populierenstammen. Een maïsveld vertoont door (weer) verkeerd ploegen zeer herkenbare erosiesporen en de kleilaag is duidelijk tientallen meters in het lager gelegen grasland te volgen. Voor onze gids een goede kans om in te gaan op het ontstaan van dit dalenlandschap dat vooral door het water zijn huidige hoogteverschillen kreeg.

Bij de Voortweg gaat het rechts en onze gids geeft weer uitleg over de naam van deze weg welke verrassende aanknopingspunten biedt met benamingen zoals : tricht, drecht, foort en trecht, allen doorwaadbare plaatsen. De brede landweg leidt ons naar de Elzetterweg. We passeren of doorkruisen een mooi en rustig gelegen gehucht. Wat moet het heerlijk zijn om hier te kunnen wonen, werken en leven.

Op een vijfsprong met het oude herdenkingskruis uit 1653 voor Maecke Koeckarts kiezen we na enige uitleg voor de route naar het bos. Enkele grauwe wolken zijn ons gevolgd en zorgen voor diverse spetters, de enige tijdens de wandeling. De rand van het bos toont ons een afwisselende entree.

De tamme kastanje staat in volle bloei en de bergvlier draagt al volop felrode bessen in dichte trossen (en geen schermen van bijna zwarte bessen zoals de gewone vlier). Een lariks met een fors gezwel ziet er desondanks gezond uit.

Een oude groeve is aardig van gedaante verwisseld. Zo werd de plek eerst een afvalstort en later ontstond er een ruimte waar de lokale ruitervereniging bijzonder blij mee is. Even een doorsteek naar links en we staan voor de grootste kei van Nederland (jammer voor de steen in Amersfoort, eveneens een plaatsnaam welke verwijst naar een doorwaadbare plek in de Eem). Deze steen in het Vijlener Bos met zijn merkwaardige zetel en dat diep ronde gat is voor ca. 1/3 deel zichtbaar ofwel bovengronds. Diverse pogingen om de steen geheel vrij te leggen, stuitten op grote (materiële en financiële) problemen. De steen ontstond ter plekke uit een chemische reactie van fijn zand en klei met diverse andere

bestanddelen waardoor alles aan elkaar ging klonteren.

Dan gaat het verder. Eerst even dalen maar dan toch weer omhoog naar het onderwerp van deze excursie: de Sterrenstenen. De naam ontleent deze stenen aan het geloof van vroegere inwoners dat het hier om meteorieten ofwel om resten van vallende sterren betrof. De plek is duidelijk gemarkeerd met een informatiebord van

Staatsbosbeheer maar het woekerend voorjaarsgroen maakt vele stenen bijna onzichtbaar.

Een sterrensteen steekt met kop en schouders boven alles uit (waarlijk een joekel). Duidelijk herkenbaar is de samenstelling te zien. Deze steen is opgebouwd uit grove bestanddelen en we zien duidelijk allerlei lagen van grote en kleine kiezelstenen. Deze miljoenen jaren oude samenklontering (gegroeid door allerlei chemische stoffen en processen) lijkt wel een grote brok modern beton anno 2007.

Met een stukje omweg door het bos passeren we diverse poelen en waterbuffers. Toch blijken diverse bospaden afgelopen dagen veel water te hebben vervoerd gelet op diverse puinwaaiers maar ook op de soms diep ingesleten sporen. Een mooie holle weg leidt ons weer uit het bos naar het buurtschap Elzet. Mooie landelijke boerderijen, kruizen en vakwerkhuzen zorgen weer voor uitleg waarna we een pad door de weilanden volgen. Leuk detail was het beeld van een omgewaaide rij sparren.

Het pad via de Malleziep en langs de Basisschool brengt ons weer terug bij ons vertrekpunt. Gids Herman dankt de deelnemers en klokslag 4 (16.00 uur) is ongeveer iedereen net op weg naar zijn bestemming. Wat een planning of timing van de gids.

